

12de JAARGANG No. 1631

De Arubaanse Courant

MAANDAG 11 MEI 1953

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V. — Redacteur: G. Schagen. — Abonnement ƒ 2.50 per maand.

DAGBLAD VOOR ARUBA

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 94, Tel. 1282. — Agent San Nicolas: „Central Lunchroom", Tel. 5067. — Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N. V., Tel. 1277.

Conflict in Egypte spitst zich toe

Oorlogszuchtige taal van Naguib

Dulles prijst Egyptische Premier

Minister Dulles, in gezelschap van de Directeur van het Buitenlands steunprogramma Harold Stassen, is vanmorgen in Cairo gearriveerd als eerste stopplaats op zijn rondreis door het Midden Oosten en Zuid Azië.

Bij zijn aankomst prees Dulles de Egyptische Premier Naguib. Hij noemde hem een groot staatsman, die bezield is met een verlangen zijn land te dienen.

Warm vloeiend bloed geëist

Generaal Naguib heeft Zondag een oorlogszuchtige redevoering gehouden, waarin hij onder andere heeft gezegd, dat de Britten aan Egypte in 1922 en 1936 de onafhankelijkheid op papier hebben gegeven en „wij wensen geen „derde vrijheid' van dit soort'. De werkelijke prijs voor de vrijheid aldus de Egyptische Minister President, is warm vloeiend bloed. Naguib noemde Engeland „onze vijand".

In Londen merkte men naar aanleiding van deze rede van Generaal Naguib op, dat hieruit voor het eerst blijkt, dat Egypte de onderhandelingen met Engeland als vast gelopen beschouwt.

Waarnemers zijn van mening, dat de rede gedeeltelijk bedoeld is om de welwillende tussenkomst van de Amerikaanse Minister van Buitenlandse Zaken in te roepen. Het feit dat Egypte mogelijk zijn toevlucht tot geweld zal nemen, wordt te Londen ten zeerste betreurd.

Trupialen zongen vrolijk lied waarin beloften voor Toekomst

Vrolijk en vaak ontroerend was het enthousiastme waarmee gisteravond een kleine vijftig jongens ten overstaan van een vrijwel geheel met ouders en belangstellenden gevulde zaal van Bolivariana, een proeve gaven van hetgeen zij in nog geen twee maanden in clubverband leerden onder de bezielende leiding van de Eerwaarde Freres Alexius en Antonius. In vlot tempo werd een bont en uiterst aantrekkelijk programma gebracht van zang declamatie en toneel, waarbij men zich afwisselend van het Papiaments en Nederlands bediende.

Een prettig begin was het pittig zingen van een drietal liedjes, waarvan het „herkenningslied', „Hoor de Trupialen zingen' een aangename verrassing bracht en meteen in een notedop het doel van de club aangaf. „Over alles wat je hoort en ziet zingen de Trupialen een vrolijk lied'.

Com nan ta haya un noticia den corant, werd met met verve gebracht door A. Lacle, C. Hese, E. Arends, O. Marchena, W. Flanegin en E. Boekhoudt.
R. Hartog zegde De Kikkers en H. Rosenstand en A. Quilotte lieten hun versie zien van „Voor de rechter". In die „nare sommen" vertelde St. Braaf over het (gehate) huiswerk en hij deed het met zoveel uitdrukking, dat de zaal met luid gelach toonde het te waarderen. Drop di Tosa gaf vooral Fr. Oduber gelegenheid zijn gevoel voor humor te tonen en hierbij werd hij dapper bijgestaan door St. Braaf, M. Maduro en C. Helder.

De prijs van de avond zouden wij toekennen aan A. Daal, die op bijzonder levendige en expressieve wijze „Olosji Kens" bracht. Uitspraak en dictie lieten niets te wensen over. De jeugdige Daal kan het op dit gebied ver brengen.

Simon Lampe sloeg zich kranig door de moeilijkheden, die het stukje „E Solo di Fluit" opleverde, heen.

De hele club, 47 man sterk kwam op het toneel voor de Kinderoperette Hans en Grietje. Allerliefst was de vertolking van de rol van Grietje door L. van der Straaten en bepaald bang werden we van de Heks die op (boven)natuurlijke wijze werd uitgebeeld door G. Parsonage. O. Heronimo speelde voor Hans. De overige deelnemers waren gekleed in de pakjes van kabouters of heksen.

Het gehele zangspelletje werd met grote frisheid en charme gebracht en de medespelenden waren geheel in hun rol; we zouden deze uitvoering voor geen (kinder)film willen ruilen. De Heer J. Stam begeleidde de operette op perfecte wijze. Bijzondere vermelding verdienen verder dubbel en dwars degenen, die voor de aankleding van toneel en acteurs zorgden, t.w. Frere Bernardinus, die wonderen had verricht met de decors en wiens heksenkamer interieur een artistiek meesterstukje was. Lof verdienen ook Freres Adrianus en Gabriel voor de wijze waarop zij de grime verzorgden. Grietje was een meisje en de heks, compleet met bult en brokkeltandenmond een artistieke creatie. De costuums waren allerliefst en zijn we wel ingelicht dan moeten hiervoor een groot aantal dames, onder leiding van (de onmisbare) Shon Kita geroemd worden en het „Lang zal ze leven", dat door alle acteurs na afloop uit volle borst werd gezongen was dan ook wel verdiend.

In de pauze hadden wij gelegenheid Frere Alexius te complimenteren met z'n succes en hem naar z'n indruk te vragen. Alexius bleek zelf het meest van allen te zijn verrast. Toen met het werk een tweetal maanden geleden begonnen werd, was men nog wat huiverig. Daar waren de taalmoeilijkheden en het feit dat er op dit gebied nog zo weinig gedaan was... maar al dra bleek dat 1. de belangstelling onder de jongens heel groot was het bezoek na schooltijd trouw. 2. dat de Arubaanse jongens over een natuurlijke begaafdheid beschikken voor declamatie en zang.

Frere Alexius, trouw bijgestaan door Frere Antonius zagen hierdoor hun moeite en inspanning, die zij zich heel graag getroosten, ruimschoots beloond. Zij zijn van mening, dat het Trupiaal werk, naast school en sport van bijzonder grote waarde kan zijn en zolang de jongens enthousiast blijven zullen zij zich graag blijven geven. In de toekomst zal steeds meer worden gezocht naar het brengen van het Aruba-eigene. Op deze wijze hopen de Freres een positieve bijdrage te leveren tot de ontwikkeling van het cultureel bezit van ons eiland.

Dat het Trupial werk ook van officieel zijde met belangstelling wordt gevolgd bleek uit de aanwezigheid in de Zaal van de Frere Directeur en een groot aantal onderwijzers en onderwijzeressen.

Trupial Club wensen we een voorspoedige toekomst, tot heil van onze jeugd.

Rode vertragingstaktiek in Pan Mun Jon voortgezet

Ook vanmorgen werd in Pan Mun Jon geen voortgang gemaakt met de regeling van de geschillen ten aanzien van de uitlevering van gevangenen. Zoals ook bij vorige gelegenheden, ontweken de communisten de vragen der Geallieerden om een nadere toelichting.

De bijeenkomst leverde slechts op de vrtag van Generaal Harrison aan Nam Il, wat er zou moeten worden gedaan, indien de politieke commissie, die na een half jaar in werking dient te treden volgens de communistische voorstellen, NIET tot overeenstemming zou komen over de gevangenen die dan nog niet wensen te worden gerepatrieerd. De Roden gaven nog geen antwoord.

Zuid-Korea waarschuwt

Zuid Koreaanse regeringsleden noemden het rode compromisvoorstel de gevaarlijkste val welke tot nu toe werd opgezet. De rode plannen zouden slechts gericht zijn op het krijgen van de juiste namen van de „rebellen gevangenen' om dan in China en Noord Korea represailles te nemen tegen de familieleden. Op die manier zullen de gevangenen dan gedwongen worden terug te keren.

Sneeuwstorm

Een van de hevigste sneeuwstormen van de laatste twee jaar teisterde vanmorgen het frontgebied in Korea, waardoor alle gevechten tot stilstand kwamen, terwijl zelfs de luchtactie zeer beperkt bleef.

Zondagavond hebben grote vliegende forten nog een massale aanval ondernomen op Noord Koreaanse bevoorradingscentra, welke aanvallen kunnen worden gerekend tot de zwaarste van de gehele oorlog.

TUKKERS SPORTOVERZICHT

Terwijl Arubaanse baseballers in Curaçao sporteer verdedigden zetten onverlaten voetbalsport op Aruba twee stappen achteruit

Klinkende overwinningen van Arubaans baseballteam

Over het sportweekend is een grote, donkere schaduw geworpen door zeer ernstige en ergerlijke incidenten tijdens de wedstrijd tussen Aruba Juniors en Hollandia. Door onverlaten werd de klok weer terug gezet en opnieuw zal door degenen, die strijden voor het verbeteren van de sport, ingespannen moeten worden gewerkt om de stap, die achteruit werd gezet, weer in te lopen.

Gelukkig is er echter ook goed nieuws te melden en daarmede willen wij op deze Maandag het sportoverzicht beginnen.

Bij de in het Curacaose Rifstadion gespeelde baseballwedstrijden tussen het Arubaanse kampioensteam Camel en de Curacaose teams Quisqueya en Lucky Strike, wisten onze eilandgenoten schitterende overwinningen te boeken.

Zaterdag versloegen de Arubanen het sterke Quisqueya met 12-3 en de zegetocht werd gisteren voortgezet, toen het Arubaanse CAMEL de kampioene van Curacao LUCKY STRIKE met 9-1 naar huis stuurden.

Pitcher Ruben Phillip was wederom uitstekend op dreef en de ster van het veld. Zondagmiddag was het aan hem te danken, dat de Curacaoenaars slechts 2 hits konden maken.

Deze overwinningen zijn vooral ook van belang in verband met het vierlandentournooi dat op Aruba wordt georganiseerd tijdens de Pinksterdagen. Aan dit tournooi zullen behalve Aruba deelnemen, Venezuela, de Dominicaanse Republiek en Curacao.

Wij hopen in een volgende editie meer uitvoerig terug te komen op de in Curacao gespeelde wedstrijden, maar willen alvast ABBA voorzitter dr. Oduber en alle overige leden en spelers van harte geluk wensen met de in Curacao behaalde overwinningen.

VERLOOP VAN DE WEDSTRIJDEN OP CURACAO

	Aantal innings en resultaat	Punten	Hits	Runs	Error
Quisqueya	0. 1. 0. 2. 0. 0. 0. 0. 0.	3	5	3	7
Camel	1. 0. 2. 0. 0. 2. 6. 1. 0.	12	12	12	4
Lucky Strike	0. 0. 0. 0. 0. 1. 0. 0. 0.	1	2	1	10
Camel	4. 0. 0. 3. 0. 0. 2. 0. 0.	9	12	9	2

Opgemerkt zij nog dat de Arubaan Hughes 3 home runs maakte. Het gedrag van de spelers was uitstekend. Voor deze wedstrijden werd geen beker beschikbaar gesteld. De scheidsrechter Stanley Smith was zeer goed. De leiding van de Arubaanse ploeg beruste in handen van Eddy Croes.

RCA won na loting

Het voetbaltournooi, dat de CABENDA BEKER als inzet heeft, werd Vrijdagavond geopend met een pittige, sportieve wedstrijd tussen R.C.A. en San Nicolas Jrs., voor welke wedstrijd flinke belangstelling bestond. Het Stadion was goed bezet, met onder de vele aanwezigen ook enkele gasten uit Curacao, toen de scheidsrechter met het bekende signaal de wedstrijd liet beginnen. Er ontwikkelt zich een aardige partij voetbal, waarin gesproken kan worden van een zeker veldoverwicht van R.C.A. zonder dat deze ploeg deze in doelpunten weet uit te drukken. Daarvoor zorgt de achterhoede van San Nicolas, met oud La Famakeeper DeKort als rots in de branding. San Nicolas zocht het in een goed open spel, maar aan de afwerking van de vele aanvallen werd toch te weinig aandacht besteed. Na ongeveer tien minuten spelen ontstaat voor de Juniors een uitermate gevaarlijk moment, als midden-voor Harms uit gunstige positie een kopbal neemt, die rakelings naar de lat buiten het speelveld verdwijnt. Even later komt de kleine Chirino opzetten. Een goed geplaatst hard schot wordt echter door de Kort onschadelijk gemaakt. De wedstrijd heeft dan een spannend verloop met aardige aanvallen en gevaarlijke momenten aan beide kanten. Bij een der S. Nicolas aanvallen komt linksbuiten Solognier geheel vrij voor het R.C.A. doel te staan en het is voor zijn supporters dan wel een bittere teleurstelling, als het pech duiveltje hem vervolgt en het schot op niets uitloopt. De rust komt met dubbel blanke stand. Na de rust probeert R.C.A. het nogmaals met een serie snelle aanvallen, maar opnieuw weet de S. Nicolas verdediging van geen wijken, totdat Frans Orman de kans krijgt het leer in te schieten, als de C. N. keeper een fout maakt en de bal, die hij uit een hard schot van Frans Kelkboom heeft opgevangen uit de handen laat glippen. Frans Orman aarzelde geen moment en schoot de bal onhoudbaar in.

RCA is dan voortdurend in de aanval, tegen een niet weer te verschalken achterhoede der Juniors. S. Nicolas zit niet bij de pakken neer en weet ongeveer een kwartier voor het einde de stand gelijk te maken. Het was de watervlugge Solognier, die voor deze gelijkmaker zorgde. Met deze stand komt het einde. Strafschoppen over en weer leveren geen doelpunten, zodat het lot moet beslissen en dit R.C.A. goedgezind blijkt te zijn.

RECONSTRUCTIE REGERINGSRAAD.

Op zeer korte termijn kan thans de reconstructie van de Regeringsraad tegemoet worden gezien. De samenstelling zal overeenkomen met die zoals wij die destijds publiceerde, zodat het Arubaans element zal worden versterkt en de heren Pauw en dr Arends hun intrede in de Regeringsraad zullen doen.

Duizenden protesteerden op Alta Vista tegen Campo

Als slot en hoogtepunt van een negendaagse gebedsoefening, welke in alle Katholieke Kerken op Aruba werd gehouden, vond gistermiddag een boetetocht plaats met als eindpunt Alto Vista, dat beschouwd wordt als de geboorteplaats van de Katholieke Missie op ons eiland. Het werd een door zijn grote omvang en eenvoudige opzet indrukwekkende manifestatie, waarin, naar schatting, 4500 personen protesteerden tegen plannen tot stichting van een „Campo Alegre" en toelating van prostituees van vreemde nationaliteit.

Dat er bijzondere belangstelling voor dit gebeuren bestond, bleek al des morgens uit de overgrote drukte tijdens de Mis in de Kerken. Na de Mis werden de laatste instructies gegeven. Intussen was het ook vanaf 's morgens vroeg al druk op Alta Vista en werden in de Kapel door velen bloemen neergelegd. Des morgens om elf uur arriveerde een groot aantal auto's, die de Eerwaarde Zusters brachten, die op deze wijze hun speciaal noveen beëindigden.

Al voor de afgesproken tijd waren tientallen auto's naar Alta Vista gekomen met boetegangers, die vermoedelijk bevreesd waren voor verkeersopstoppingen.

Deze vrees bleek echter ijdel. Toen om precies drie uur de klokken begonnen te luiden en de stoeten bij de verschillende parochiekerken de tocht aanvaardden, bleek de politie het verkeersprobleem geheel onder de knie te hebben. Hiervoor verdienen de Heren 't Hart en Boelhouwer zeker een extra pluim. De politie-organisatie was voorbeeldig. Er was een schare van padvinders, die de politie assisteerde en waardoor het voor de agenten mogelijk was door hen betrokken verkeersposten blijvend te bezetten. Al het boodschappenwerk werd door de padvinders verricht.

De stoeten auto's en bussen kwamen vrijwel geheel volgens schema op Alta Vista aan. Om kwart over drie kwam Noord aan, gevolgd door Paradera, Sta Cruz, Savoneta en S. Nicolaas, zodat omstreeks kwart over vier een vijfhonderdtal auto's en een groot aantal bussen op het plateau een plaatsje hadden gevonden.

Wij schatten dat er toen in totaal een 4.500 betogers bijeen waren, waarvan er 3000 per auto, 1000 per bus en nog een vijfhonderd te voet waren gekomen.

In verband met het karakter van de boetedoening was de kapel niet versierd. De Heer Cai Kelkboom had gezorgd voor twee luidsprekers.

Omstreeks kwart over drie, direct nadat de eerste betogers waren gearriveerd bad de Eerwaarde Pastoor Galle met de aanwezigen enkele gebeden en de rozenkrans, alsmede een speciaal gebed ter ere van Alta Vista.

Om kwart over vier nam de Heer Chris Zwengle de leiding door de verschillende spreeksters en sprekers voor te stellen. De gewijde redenaar van de middag de Eerwaarde Pastoor Kranwinkel prees in een in de papiaments gestelde rede de Arubaanse vrouw, die binnen twee jaar weer openlijk en duidelijk protesteerde tegen plannen, die volgens haar als een gevaar moeten worden gezien voor geheel Aruba. Vervolgens sprak Mevrouw Carmen Harms in het Spaans. De Heer Schultz van Lago hield een rede in het Amerikaans en wees er op dat geen gelovig mens zich kan neerleggen bij de aan de Regering voorgelegde plannen, welke beogen een instelling in het leven te roepen, welke de moraal ondermijnt en op geen enkele wijze welvaart of gewin kan brengen.

Mevrouw Caballa, lid van het Protest Comité sprak vervolgens in het Papiament. De Heer Schweitsz in het Nederlands en de Heer Zwengle besloot de rij van sprekers met een laatste oproep in het Papiaments.

Het was opvallend, dat dit keer het percentage mannen onder de betogers opvallend groot was, al bleven vanzelfsprekend de dames in de meerderheid.

Onder de aanwezigen zagen wij Statenleden, Gedeputeerden en leden van de Eilandraad en vertegenwoordigers van het Corps Consulair. Staande de vergadering werd besloten een telegram te zenden aan Mons. van de Veen Zeppenveldt, met afschriften aan de Regeringsraad en de Eilandraad, met de volgende tekst:

Duizenden Christenen op Alta Vista bijeen protesteerden tegen Campo en buitenlandse vrouwen. Protestcomité.

Tegen zes uur was Alta Vista weer geheel verlaten en trokken de lange stoeten auto's weer in richting stad. Organisatorisch is de betoging welke een groot aantal mensen op een betrekkelijk kleine plaats bijeen werd gebracht perfect verlopen.

AANBESTEDING BOUW MEISJESSCHOOL

Vanmorgen zijn de aanbestedingsbrieven voor de bouw van een R. K. Meisjesschool op Sint Nicolaas ten kantore van D.O.W. geopend. De inschrijvingen waren als volgt:

1. Ramon Montanaer f. 105.333.-
2. Ortiz & Gonzales f. 118.360.-
3. Bouwmaatschappij Aruba f. 118.780.- 4. Petrona & Croes f. 128.000.-. 5. Marcial Tromp f. 128.800, 6. Bohama f. 131.200.

De gunning wordt aangehouden.

Wangedrag brengt vroegtijdig einde aan Aruba Jrs. Hollandia ontmoeting

Twee scheidsrechters gemolesteerd

Helaas had de tweede wedstrijd de ontmoeting tussen Aruba Juniors en Hollandia van het Cabenda tournooi Zaterdagavond een heel wat minder sportief verloop en moest ze, nadat twee scheidsrechters op ernstige wijze waren gemolesteerd worden gestaakt bij een stand van 1-0 in het voordeel van Aruba Juniors.

De eerste helft van de wedstrijd had aanvankelijk een vrij aardig verloop, en het meest betreurenswaardige van wat toen volgde was wel, dat het weer het publiek was, dat de directe aanleiding tot ernstige incidenten gaf. Vier minuten voor het einde van de eerste helft verloor een der toeschouwers, de

(Vervolg op pag. 4)

Een leven aan een volk gewijd

Het Kroningsceremonieel is duizend jaar oud

Geschreven voor „De Arubaanse Courant"

door

LAWRENCE E. TANNER

Vice President van de Britse Vereniging voor oudheidkunde en Bewaarder van de Kostbaarheden en Bibliotheek van Westminster Abbey in London

Als Koningin Elizabeth II op 2 Juni de Westminster Abdij betreedt, zal zij gekroond worden met vrijwel hetzelfde ceremonieel en nagenoeg op dezelfde plaats als al haar voorgangers in de laatste negenhonderd jaar. Willem de Veroveraar nam voor het eerst het besluit van de Abdij de Kroningkerk te maken. Gedurende tweehonderd jaar vonden de plechtigheden plaats in de grote kerk op Westminster, waarvan de eerste steen gelegd werd door Edward de bekeerde,

Van deze eerste kerk is echter geen spoor overgebleven, al hebben opgravingen van de laatste jaren wel aangetoond, dat de huidige Abdij werd gebouwd volgens een zelfde grondplan en nagenoeg op dezelfde plaats als de oude. De Abdij zoals wij die kennen dateert van de periode tussen 1245 en 1269.

Het kroningsceremonieel is echter nog ouder. Het ging van generatie op generatie en de essentiële gedeelten bleven voor de laatste duizend jaar ongewijzigd. Men kan bepaalde gebruiken nog achterhalen van de kroning van Koning Edgar te Bath in 973 en die dienst was reeds gebaseerd op oude gebruiken. Natuurlijk werd de dienst wel iets gewijzigd en werd het Latijn vervangen door Engels.

Maar de grondgedachte van de dienst is nog altijd dat zij de bevestiging en uitdrukking is van de volkswil en van de persoonlijke toewijding van de Souverein die zich geheel belooft te geven aan haar taak.

De werkelijke betekenis

Er was een tijd, in het bijzonder in de achttiende en het begin van de negentiende eeuw, dat er ernstig gevaar outstond, dat de kroningsplechtigheid een lege, betekenisloze ceremonie zou worden. De laatste vijftig jaar is het echter heel anders geworden en is men in veel breder kring de betekenis van de plechtigheden gaan begrijpen. Dit is ten dele te danken aan de studie die men van dit alles gemaakt heeft en ten dele ook aan de realisatie dat, zoals de vroegere Aartsbisschop Lang schreef: „ofschoon de vorm oud is, is de geest, die er uit spreekt én de woorden die deze tot uitdrukking brengen nimmer oud en kunnen zij altijd worden aangepast aan nieuwe denkbeelden".

Maar, mogelijk, is dit betere begrip vooral te danken aan het karakter van degenen die in de ceremonieën de voornaamste rol speelden, want zij hebben door hun levenswijs en voorbeeld getoond, dat hun kroning niet een normaal onderdeel was van de koninklijke taak, maar dat het een werkelijke wijding en opdracht is voor een dienst aan God en de mensen, die onder hen gesteld worden, een dienst, die een heel leven in beslag neemt.

Ofschoon er veel uitgebreid ceremonieel is en de entourage van een overweldigende schittering en rijkdom is de dienst zelf een zeer eenvoudige. De plechtigheid begint met de „Erkenning'. Hierbij wordt de Koningin aan het volk voorgesteld, als de „wettige vorstin". Met kreten van „God save Queen Elizabeth" toont het volk dan zijn instemming en geeft te kennen bereid te zijn haar als vorstin te aanvaarden. De Koningin legt dan haar hand op de geopende bijbel en legt de eed af, waarin zij zweert haar volk te zullen regeren in overeenstemming met de wetten. Zij belooft haar leven lang deze eed getrouw te zullen blijven.

Deze eenvoudige gebeurtenissen vormen in feite de basis van de plechtigheden.

Een plechtig moment

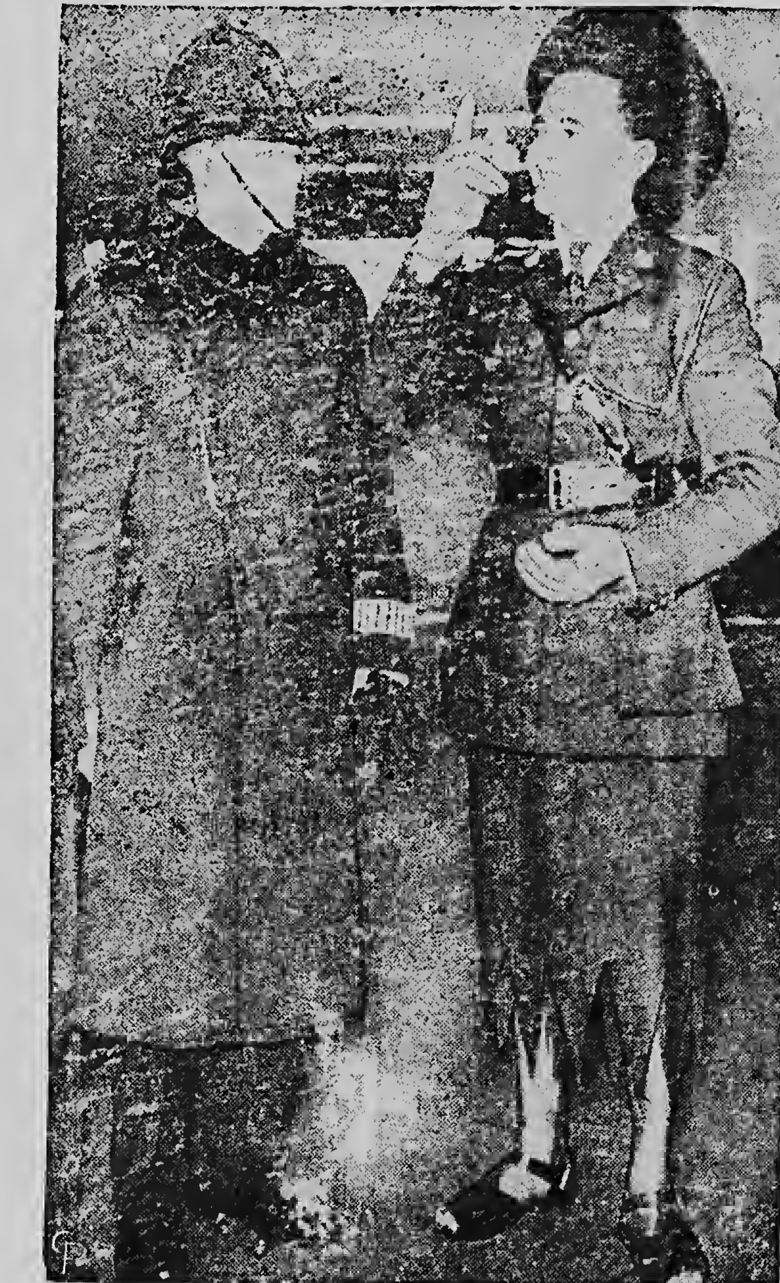
De Aartsbisschop van Canterbury, de enige die het recht heeft deze Dienst te leiden, begint dan met de voorbereidende Communiedienst en, na het voorlezen van de Koningin voor op haar hoge taak door haar het hoofd te zalven met het Heilig Oliesel.

Dit is mogelijk wel het meest plechtige moment van het gehele ceremonieel, mede omdat het het oudste gebruik is. Tegenwoordig wordt de kroning gewoonlijk als het hoogtepunt beschouwd. Dat is het ook wel, maar het kronen kan slechts plaats vinden na de zalving. Pas dan kan de Koningin de Koninklijke mantel en de regalia, waarvan elk een symbolische betekenis heeft, met recht dragen.

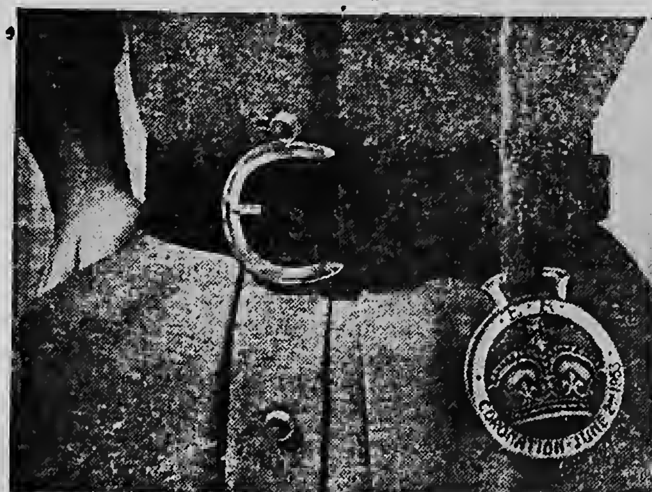
De Sporen, het Zwaard, de Koninklijke Mantel, de Appel en Scepters wordt stuk voor stuk naar het Alaar gebracht en overhandigd aan de Koningin, die plaats genomen heeft op de historische Kroningszetel. Dan brengt de Dean van Westminster, die volgens de traditie de Aartsbisschop assisteert, de St. Edwards Kroon van het altaar en overhandigt deze aan de Aartsbisschop, die de Kroon op het hoofd van de Koningin plaatst. Tegelijkertijd zetten de Peers en peeresses hun kroontjes op, de trompetten schallen en het volk roept met „luide en herhaalde kreten: God save the Queen".

De Koningin begeeft zich dan naar de op een verhoging staande troon achter de Kroningszetel en ten overstaan van allen helpt de Aartsbisschop door de Bisschoppen van Durham, Bath en Wells, die dit recht sinds 1189 bezitten, de nieuwe vorstin op de hoge zetel. De Lords dragen de Zwaarden van Rechtvaardigheid en Genade en de Lord Kanselier en andere vooraanstaande Peers groeperen zich op de treden van de troon. De Koningin ontvangt dan de betuigen van trouw en aanhankelijkheid van haar voornaamste onderdanen. Eerst de Aartsbisschop van Canterbury namens de gehele geestelijkheid, dan van de Hertog van Edinburg en de andere Koninklijke Prinsen. Met aan het hoofd de Hertog van Norfolk komen dan de oudste Pears van elke stand. De Hertog van Norfolk, als erfgenaam van Hertog van Marshal is verantwoordelijk voor het gehele ceremonieel.

Met de betuigingen van trouw wordt de Kroningsplechtigheid besloten en de Aartsbisschop gaat dan voort met zijn Communiediensten aan het Altaar. Nadat de Koningin het Sacrament heeft gey nomen en zij is teruggekeerd op de Troon, worden de plechtigheden besloten met het uitspreken van de Zegen en een gezongen Te Deum.

GASTEN UIT DE GEHELE WERELD stromen naar Londen. Verwacht worden Prinsen en Prinsessen, Hertogen en Baronnen, Ministers en Ambassadeurs, maar ook eenvoudiger vertegenwoordigers van de landen van het wereldomspannende Britse Gemenebest. De politiecommandant van een der Fidjieilanden in de Stille Oceaan, die op doorreis ook een bezoek bracht aan Curacao, is thans in Londen aangekomen. Hij laat zich door een „bobby" uitvoerig voorlichten over de verkeersregeling, een onderwerp, waarover de Fidji-chef zich vermoedelijk in eigen land weinig kopzorg maakt.

DIT EMBLEEM met het Koninklijk wapen komt steeds weer terug op de verschillende souvenirs. Bijzonder populair is de bovenstaande ceintuur, die al in grote hoeveelheden over de gehele wereld werd verzonden en goed past bij de mode van de dag, die weer brede ceintuurs voorschrijft.

Voor het historische Holyrood Paleis in Schotland zullen de Schotten op 25 Juni a.s. in koor roepen: „We want the Queen". Als de Koningin op dit geroep dan voor het venster verschijnt, verandert het geroep in gezang en het volgend half uur zullen de Schotten hun nieuwe Koningin dan een aubade brengen met bekende Schotes volksliedjes. Daarmee zetten de noordelijke bewoners van het Verenigd Koninkrijk dan een drie eeuwen oude traditie voort, die begon met de terugkeer uit Parijs van Koningin Mary, Koningin der Schotten.

De plechtigheden beginnen op 23 Juni, als de Koningin en de Prins van Edinburgh een bezoek, dat een week zal duren, aanvangen. De Lord Provost van Edinburgh zal de Koningin de sleutels van de stad overhandigen en H.M. de verzekering geven, dat alle Schotten zich eensgezind en trouw achter haar scharen. Koningin Elizabeth zal danken voor deze betuiging van trouw en de sleutels weer terug geven met de verklaring: „Ik ben voldaan te weten, dat de sleutels in bekwame handen zijn." De volgende dag worden aan H.M. de Kroonjuwelen van Schotland aangeboden, welke bewaard worden in het kasteel van Edinburgh.

In de optochten zal een der kleurrijkste stoeten gevormd worden door de Koninklijke Schotse Boogschutters, H.M. traditionele lijfwacht, die gekleed gaan in groene Schotse uniformen met arendveren op de hoeden. Deze militairen betrekken gedurende het bezoek de wacht, gewapend met pijl en boog.

DIT IS HET LAATSTE statieportret, gemaakt van het Koninklijk paar, voor de kroning. De foto werd gemaakt in de groene ontvangstzaal van Buckingham Palace in Londen. De Koningin droeg een roze avondjapon van geborduurd tulle met de blauwe sjerp van de Orde van de Kouseband. Het collier dat H.M. draagt behoort tot de kroonjuwelen en was een geschenk van de Czaar van Rusland aan Koningin Victoria. De Hertog was gekleed in het uniform van Admiraal.

HARER MAJESTEITS eerste dienaar, Sir Winston Churchill, zal een belangrijke rol vervullen bij de Kroningsplechtigheden. Zijn benoeming in de „Meest nobele orde van de kouseband" geeft hem het recht een costuum te dragen, als op bovenstaande fotomontage.

Aan het hoofd van de Orde staat de Koningin.

Sport-eer op het spel

zij vocht tegen velen . . .

(14)

Ik vroeg de kruier wie de Engelse dame was.

„Lady Irene Wrexford-Bond, meneer," zei hij. „Een regelrechte engel, meneer."

Ik knikte en volgde hem. Lady Irene zou inderdaad een engel kunnen zijn — als ze in beter gezelschap had verkeerd. Een gevoel van naderend onheil drukte me — onheil voor Betty en mij.

Nadat ik mijn koffers had uitgepakt en in mijn eentje geluncht had, ging ik naar het Dorchester hotel om Betty een bezoe kte brengen. Het Dorchester Hotel heeft de naam van een van de deftigste hotels van Londen te zijn en het aantal formaliteiten, dat ik vervullen moest, voor ik de lift bereikt had, was navenant. Een man, die me vaag bekend voorkwam, opende de deur van Betty's suite. Hij was aardig dronken, maar niet op aanstotelijke wijze. Je kon aan hem zien, dat deze toestand een toevlucht voor hem betekende en dat deze toevluchten lang aan pleegden te houden. Het was onmogelijk, om hem niet bij de eerste oogopslag sympathiek te vinden. Er lag iets aantrekkelijks in zijn gezicht — een vriendelijke zachtheid, vermengd met melancholie.

„Kom binnen," zei hij, „kom toch binnen, kerel! Betty moet hier ergens in de buurt zijn." Ik ging naar binnen en noemde mijn naam. „Aangenaam," zei hij. „Mijn naam is Gasden. Komt u tante Bea opzoeken?"

Ik herinnerde me hem nu. Hij had bij het Davis cup team behoord, zes of zeven jaar geleden — een boom van een kerel, totdat rheumatiek plotseling een einde aan zijn sportcarrière had gemaakt. En daar tennis het enige was, wat hij kon en waar hij belang in stelde, was hij zo'n soort permanente volgeling van tennissterren geworden en leefde het grootste gedeelte van de tijd in Engeland of Frankrijk.

„Fijn om weer eens een Amerikaan te ontmoeten," ging hij door. „Ik ben namelijk zelf ook Yankee — tante Bea."

Ondertussen had ik mijn zeflbeheersing herwonnen. Gasden ging me voor naar de zitkamer, een ruim en luxueus gemeubileerd vertrek, voortdurend tegen me pratend. Voor we in het midden van de kamer waren aangeland verscheen mevrouw Crosgrove. Ze realiseerde zich blijkbaar totaal niet, daar Gasden dronken was en lachte vriendelijk tegen hem, terwijl wij elkaar de hand drukten.

„Charley is zó amusant," zei ze. „En zó geestig! Hij kwam Betty opzoeken. U zeker ook?" Ik knikte. „Nu, ze is uit, maar Charley beweert, dat ze tóch thuis is. Ze is uitgegaan met een erg zonderlinge man, vlak na lunchtijd. Ik vond, dat ze het beter had kunnen laten, maar de Engelse politie is zó aardig! Ik weet zeker, dat ze niet in moeilijkheden zal komen. Maar het was werkelijk een heel zonderlinge man."

Ik slikte deze woordenvloed in stilte. Ze keek even naar Garden, boog zich dan naar mij over en fluisterde me toe: „Het was net een gangster."

„Geheimen?" vroeg Gasden vrolijk. „En ik heb Betty al voor hem gekend! Vaderlijke belangstelling. Een schat van een meisje, beslist!"

„Ze zei, dat ze dadelijk weer terug zou komen," ging mevrouw Crosgrove door. „En dat is nu al twee uur geleden."

„Heeft hij zijn naam niet gezegd?" vroeg ik een beetje onrustig.

„O nee," zei ze. „Betty heeft hem opgebeld. Och, hij zag er wat zijn kleren betreft wel netjes uit, maar......" Halverwege de zin scheen ze de man te vergeten. „Betty verdwijnt wel eens meer zo maar ineens, ik ben er aan gewend. Herinner je je nog twee jaar geleden in Melbourne, Csarley?"

„Zeker," zei Gasden. „Toen ze zei, dat ze naar een fotograaf ging. Dat was het jaar, dat dat Australische meisje visvergiftiging kreeg."

Ze lachten allebei en mevrouw Crosgrove ging door: „Zie je wel, hij herinnert zich alles. Wat hebben we daar een moppen over gemaakt! We zeiden tegen Betty, dat zij het gedaan moest hebben, toen we uitvonden, dat ze helemaal niet bij de fotograaf geweest was."

„Ik herinnerde mij het Australische meisje, ze was indertijd een gevaarlijke concurrente voor Betty geweest.

Tante Bea en Gasden barstten opnieuw in lachen uit, en ik kreeg er genoeg van.

„Wilt u tegen Betty zeggen, dat ik hier geweest ben?" vroeg ik. „Ik zal het morgen nog eens proberen."

Ze brachten me samen naar de deur.

„'s Midags dan," zei tante Bea. „'s Morgens is Betty altijd aan het oefenen en de tijd is toch al zo kort dit jaar.

Souvenirs ter herinnering aan de Kroning

door

PHILIP MARSH

Redacteur van „British Trade Journal and Export World" voor De Arubaanse Courant

De Kroningsplechtigheden in Engeland werden vroeger slechts bijgewoond en meegevierd door de Aristocratie. Voor de gewone burgers betekenden de plechtigheden slechts een aanleiding tot volksfeesten van lokale aard. Feestelijkheden die geen diepe indruk maakten en al spoedig weer vervangden door de eisen van alle dag die het leven stelt. Souvenirs waren er alleen voor de hooggeplaatsten die de gebeurtenissen van dichtbij meemaakten.

Het vervaardigen van souvenirs op grote schaal begon pas in de eeuw van de industrialisatie. De belangstelling er voor is hand over hand toegenomen door radio, nu televisie en reclame in de gehele wereld.

Dit jaar zal de gehele wereld de gebeurtenissen in Londen volgen. In honderden steden en dorpen, ver van het Britse moederland zullen de straten versierd zijn en zullen grote en kleine portretten van de Koningin tentoongesteld worden op pleinen en in de huizen van haar onderdanen, waar zij zich mogen bevinden.

De gebeurtenis waardig

Vanaf het begin waren de Britse fabrikanten vast besloten dat hun souvenirs deze plechtige gebeurtenissen waardig moeten zijn. Algemeen was men het dan ook eens met de instelling van een „Raad voor industriële ontwerpen", welke toezicht houdt op de vervaardiging en verspreiding van de souvenirs.

Een belangrijke stap was de beslissing van de Koningin dat het Koninklijk Wapen, de Koninklijke regalia en standaard, alsmede officiële foto's van het Koninklijk Huis gebruikt mogen worden voor souvenirs.

Tot nu toe werd voor 550 verschillende souvenirs beveiliging verkregen van het Comite, terwijl aan 84 andere een voorlopige vergunning werd gehecht. Een ieder is verrast zowel over het grote aantal souvenirs dat op de markt wordt gebracht, als over de kwaliteit ervan. Men treft souvenirs van leer, plastic, glas, hout, aardwerk en textiel. Er zijn labels en teles, koperen bakjes, kametuis, kussens, zilveren candelabres, kopjes, knoopgatemblemen en poederdonsjes, potloden, zakmessen, en speelgoed, alles versierd met de Koninklijke emblemen.

In Londen en vele andere plaatsen werden door de fabrikanten speciale tentoonstellingen ingericht, welke de omvang kregen van een kleine jaarbeurs. Uit niet minder dan 48 landen stroomden orders binnen en op een gegeven moment waren er 223 buitenlandse inkopers in Engeland, uitsluitend om souvenirs te bestuderen.

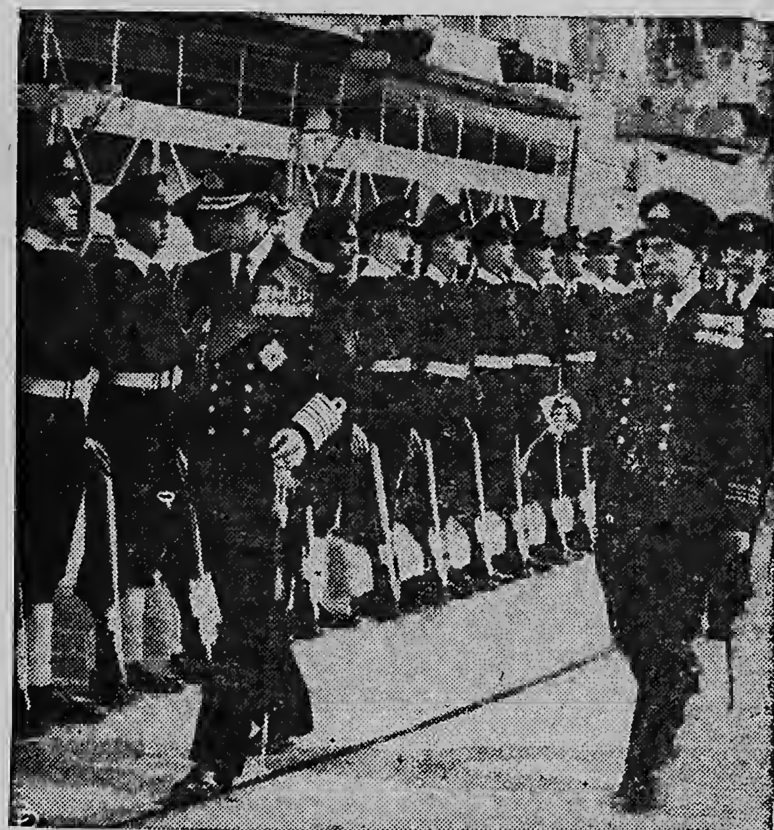
Nimmer tevoren is op zovele manieren de wereld kond gedaan van een kroningsplechtigheid in Engeland.

De Kroonprins van Japan zal zijn land in Londen vertegenwoordigen.

VEEL TIJD wordt van de constitutionele monarch geëist voor het bezoeken van alle mogelijke instellingen en organisaties. Koningin Elizabeth heeft er thans reeds haar volle deel van. Hierboven inspecteert zij een groep Welpen, die de Padvindersonderscheidingen hebben verdiend, én omdat zij in de buurt van Windsor wonen, welke zij ontvingen uit handen van H.M.

EN OOK VOOR PRINS PHILIP is er iedere dag een uitgebreid programma van officiële bezoeken. Bovenstaande foto werd gemaakt tijdens een inspectie van cadetten van H.Ms. „Devonshire", welke zojuist was teruggekeerd van een oefenreis naar West-Indië.

De Geheimzinnige Bron (45)

ERIC DE NOORMAN door Hans G. Kresse

De tovenares was een en al vriendelijkheid en droeg er zorg voor dat de drie moede reizigers zich eerst behoorlijk konden verfrissen na hun lange tocht. Eric begon te geloven, dat hij zich in haar vergist moest hebben. Misschien hadden de mannen die hij op de rots ontmoette, het toch bij het verkeerde einde. „Ik zal u rijkelijk belonen", glimlachte zij zoetsappig en Eric antwoordde: „Geen beloning verlang ik, Dzilah. Slechts verlof om mij met mijn vrouw en mijn kleine vriend bij mijn vader te voegen in Noorwegen". Weer glimlachte de tovenares. Zij ging Eric en Winonah voor naar een soort salon en nodigde hen uit te gaan zitten. De dwerg had zich stilletjes uit de voeten gemaakt. Hij voelde zich niet op zijn gemak bij deze merkwaardige vrouw met haar slangenogen. „Gij hebt mij een grote dienst bewezen," zei de vreemde vrouw zachtjes. „Gij moet wel een dapper man zijn, want gij hebt bereikt, wat nog geen voor u bereikt heeft" en zij bekeek beurtelings Eric en het kruikje met het water. Op verzoek van Dzilah vertelde Eric nu van zijn avonturen en tot besluit vroeg hij: „Wanneer kunnen wij naar mijn vaderland vertrekken?" Dzilah glimlachte en antwoordde: „Gij zoudt mij een grote eer bewijzen, zo ge nog enige tijd mijn gast zoudt willen zijn, maar het staat u vrij nu reeds te vertrekken.

EINDE

GROWTH OF A NATION

FIVE YEARS AGO—a short span as history records it—the small state of Israel first made its appearance on the world map. In that time its citizens have taken an arid wasteland and transformed it into an industrial and agricultural nation with a promise for a greater future. On its fifth anniversary, Israelites can look back on a successful fight for independence, establishment of a constitutional republic and the fulfillment of an ages-old dream, the dream of Zion restored. Israel's population now exceeds 1,700,000 persons, including immigrants from Yemen, Turkey, Iran, Morocco, Algeria and Tunisia. The government is headed by President Isaac Ben-Zvi and David Ben-Gurion, prime minister. Rich in agricultural crops and mineral wealth, Israel's greatest natural resource is indomitable will of her people.

Jewish mother and her family flee from a bombed Jerusalem street in dark days of the past.

However, construction replaced destruction as modern housing developments sprang to life.

Isaac Ben-Zvi is president.

Laboratories help science keep the infant nation healthy.

Yemenite and worldly goods.

Banners flying, Israel's citizens are proudly on the march.

Sport

(Vervolg van pag. 1)

Heer V. Dirksz zozeer zijn zelfbeheersing, dat hij het terrein op ging en de scheidsrechter een klap gaf, die zo aankwam, dat de man zich met een bloedende wond juist boven het oog onder behandeling van een dokter moest stellen. De overtreder werd door de politie gearresteerd.

Het publiek stak zijn afkeuring over het gebeurde niet onder stoelen of banken en omdat de gemoederen in de rust waren gekalmeerd, besloot een tweede scheidsrechter, de Heer P. Brouwer het toch nog maar te proberen.

Helaas was de sportieve geest er uit en het duurde geen zes minuten of opnieuw ontwikkelde zich een incident uit een aanvankelijk nietig verschilletje.

De scheidsrechter kende wegens een overtreding van een der Aruba Jrs. spelers een vrije schop toe aan Hollandia. Wat er precies toen gebeurde konden wij niet van onze plaats horen, maar het bleek later dat deze speler de Heer de Brouwer zou hebben beledigd terwijl anderen een dreigende houding aannamen. Noodgedwongen door dit ernstige wangedrag moest hij toen zeer waarschijnlijk mede voor eigen veiligheid, het speelveld verlaten en daar zeer begrijpelijk geen derde scheidsrechter gevonden kon worden en genegen was de wedstrijd verder te leiden, werd deze afgelast.

Tot onze spijt moeten wij hier vermelden dat het de laatste tijd bij herhaling gebeurd dat onze beste scheidsrechters door een bepaald soort publiek om voor ons niet begrijpelijke redenen, worden beledigd en uitgejouwd op een wijze die zelfs voor de grootste misdadiger niet te pas komt. Het zou waarlijk voor de echte sportliefhebber een genot zijn indien dat soort publiek in de vervolge thuis bleef. Ook spelers die zich niet ontzien door woord of handeling onze scheidsrechters op minderjarige wijze bejegenen dient de toegang tot onze sportvelden voor goed te worden ontzegd. Het blijkt dat waarschuwingen en straffen van een meer maanden niet voldoende is. Voorts is het aan te bevelen dat gevallen als het onderhavige, voor de strafrechter komen. Een ieder die de voetbalsport op Aruba ter harte gaat zal het met ons eens zijn dat het niet lang meer zal duren of de grote vooruitgang welke deze sport op Aruba heeft gemaakt, zal geheel weer teniet gaan. Zolang er nog bestuursleden van verenigingen zijn die zich niet ontzien in het openbaar steun te verlenen aan spelers als in het onderhavige geval bedoeld, zal het met de voetbalsport op Aruba treurig gesteld blijven. Aruba is uitgenodigd om bij de opening van het nieuwe stadion in Suriname tegenwoordig te zijn, maar het is niet aan te bevelen naar het buitenland te gaan, zolang misdragingen als in de hier behandelde wedstrijd voorgekomen niet kunnen worden onderdrukt. ARUBA heeft een naam hoog te houden. ARUBA waar de sport in de laatste jaren een zeer grote vlucht heeft genomen en waar het voetbalspel op hoog amateuristisch peil is gekomen, moet met hand en tand zich blijven verzetten dat haar naam zowel in het binnen- als buitenland op een minder aangename wijze wordt genoemd. ARUBAKEN LET OP UW ZAAK.

Tenslotte willen wij hier nog voorstellen om de eerste tijd de belangrijkste wedstrijden te houden met verbod van toegang voor het publiek. Het zal een financieel offer zijn, maar het is beter een financieel offer te brengen dan toe te zien dat onze voetbalsport opzettelijk van binnen uit wordt vermoord. Aan U is thans de daad, bestuursleden van vegengingen en Bonden.

Zelfs auto van scheidsrechter De Brouwer moest het ontgelden.

Teen de Heer De Brouwer Zaterdagavond met zijn auto naar huis wilde rijden nadat hij genoodzaakt was geworden de werdstrijd in het Wilhelminastadion te beëindigen kwam hij tot de ontdekking dat onbekenden zich niet ontzien hadden zijn auto van binnen met vuil en zand te bevullen. Wel een ergerlijke laffe daad.

25 Years on the island

I am thanking the Almighty for a happy twenty-five years (25 years) I have spent on the island of Aruba with Health and content And I am also thanking the Government of Aruba for their kind protection to me.

B. BAPTISTE.

Openbare Vergadering

VAN DE EILANDSRAAD

op WOENSDAG 13 Mei 1953, des avonds 8 uur

Agenda:

1. Goedkeuring der notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Voorstel van het Bestuurscollege naar aanleiding van het verzoekschrift van François Croes en 91 anderen, om een uitkering t.b.v. A. W. Brokke.
4. Ontwerp-verordening op de uitgifte van eigendommen.

Oranjestad, 8 Mei 1953.

De Voorzitter,
KWARTSZ

Bekendmaking

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Aruba MAAKT BEKEND, dat de Afdelingen REGISTRATUUR en ARCHIEF, PERSONEELSZAKEN en ALGEMENE ZAKEN van de Bestuursdienst met ingang van

Maandag, 18 Mei 1953

gevestigd zullen zijn in het nieuwe Bestuurskantoor aan de Lloyd G. Smith Boulevard.

In verband hiermede zullen genoemde afdelingen op 15 en 16 Mei 1953 voor het publiek zijn gesloten.

Oranjestad, 11 Mei 1953.

De Heer en Mevrouw

TAK-VALK,

aan boord van de „THORNBJØRG"

roepen hun vele vrienden in de Nederlandse Antillen een hartelijk vaarwel toe en een tot weerziens in het

Vacantieoord te „Ruiterserve" Beekbergen

op de Veluwe, waar prachtige kamers met centrale verwarming en badkamers ten dienste staan van verlofgangers.